

[Hanne Severinsen]

vil jeg spændt afvente hr. Rahbæk Møllers svar på spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg bliver blot nødt til at gentage den bemærkning, som hr. Rahbæk Møller gjorde før. Fru Hanne Severinsen sagde, at flertallet ikke havde ønsket, at der blev stillet kvalitative krav ved overgang fra bachelor- til kandidatuddannelse. Det er ikke rigtigt. Vi har sagt præcist, at kvalitative krav er helt i orden, men de skal være forudkendte, så de studerende ved, hvad de har at rette sig efter, og så institutionerne kan planlægge deres eksaminer og evalueringer på fornuftig vis. Kvalitative krav er helt i orden, og det er det, det hele drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Så får jeg endelig lejlighed til at svare på ministerens spørgsmål; det skal være kort, og det er nej! SF vil selvfølgelig ikke deponere sin forhandlingsret hos nogen som helst, heller ikke hos en så agtet person som rektor Carl Th. Pedersen.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Til fru Elisabeth Arnold: Der er bare det ved det, at hvis man vil lave flerårige rammer, bliver man nødt til på en eller anden måde at være klar over, hvad det vil dreje sig om, når man kommer videre. Det hænger ikke rigtigt sammen, at man på den ene side vil have flerårige rammer, og at institutionerne på forhånd skal kunne disponere osv., men at de så altså alligevel ikke må gøre det, når det kommer til stykke.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Alle disse forudsætninger kender undervisningsministeren udmærket i forvejen. Vi venter også spændt og med store forventninger på, hvilke udspil undervisningsministeren kommer med, og så skal vi nok hjælpe med at løse problemerne.

Kim Behnke (FP):

Den forespørgsel, der er rejst i dag, drejer sig om kvaliteten af vore videregående uddannelser, og det dagsordenforslag, der nu er fremsat, vidner i hvert fald om, at mindst tre af Folketingets partier er langt mere optaget af at føre partipolitik end af at interessere sig for, hvad der rent faktisk foregår på vore videregående uddannelser.

Vi har hæftet os meget ved det efter vores mening ganske glimrende indlæg, som undervisnings- og forskningsministeren startede debatten med. Umiddelbart virkede det, som om undervisnings- og forskningsministeren nærmest var bange for, at der skulle blive folketingsvalg en af de nærmeste dage. Ministerens mange og lange referencer til alt, hvad der er sket siden 1982, mindede sådan om en afskedstale, men det håber jeg ikke er tilfældet.

Noget andet, vi også hæftede os ved, var spørgsmålet om, hvor mange ekstra der er blevet optaget på videregående uddannelser siden 1982. Ministerens beretning om, at der stort set er sket en fordobling, føler vi er en utvetydig erkendelse af, at de synspunkter, vi har gjort gældende igennem mange år, nemlig at der sagtens kunne spares på de videregående uddannelser, har vi fået ret i, for når det kan lade sig gøre at uddanne dobbelt så mange inden for stort set de samme rammer, må udgangspunktet have været, at rammerne har været alt for vide. Det kan godt være, der er sket nogle effektiviseringer og en masse andre ting, men det kunne man lige så godt have gjort for mange år siden.

Sagt på en anden måde har vi altså haft ret i, at ressourceforbruget på de videregående uddannelser har været alt for stort, og det mener vi i øvrigt fortsat det er. Vi mener også, at der uddannes alt for mange på de videregående uddannelser, og at der stadig væk er en tendens til, at man uddanner folk på de forkerte områder. Nu ved jeg godt, at vi netop ikke skal tale om styrelsesloven i dag, men jeg kan alligevel ikke lade være med at gøre den bemærkning, at stod det til os – det kommer det nok ikke til at gøre – skulle den måde, man leder landets videregående uddannelser på, i langt højere grad være baseret på, hvem der egentlig var kunder til kandidaterne fra de videregående uddannelser, så det i meget høj grad blev kundestyret. Den tendens, der er til, at det er henholdsvis elever og teknisk-administrativt